

Гартл О. Є., студентка групи ПО-3
Науковий керівник:
к. пед. н., доцент **Брижак Н. Ю.**
Мукачівський державний університет

ЗМІСТ, ФОРМИ ТА МЕТОДИ ВИХОВНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ПЕДАГОГА-ОРГАНІЗАТОРА З ДІТЬМИ ПІД ЧАС «ТАБІРНОЇ ЗМІНИ»

Виховний процес підростаючого покоління є безперервним педагогічним процесом, який розвивається і продовжується у літніх закладах оздоровлення та відпочинку. Їх діяльність спрямована на організацію дозвілля та відпочинку, зміцнення здоров'я, задоволення інтересів і духовних запитів дітей, підлітків та юнацтва. Зміст, форми і методи роботи визначаються статусом закладу і будуються на принципах самоврядування та демократії, культурно-історичних традицій, пріоритетності загальнолюдських надбань і цінностей.

Питання соціалізації дітей у дитячих оздоровчих таборах були в центрі досліджень О. Волохова, Є. Касаткиної, А. Рябініна; організаційні питання літнього відпочинку дітей розглядали Н. Ложникова, М. Сисоєва, М. Фрідман, Г. Шутка. Окремі питання професійної діяльності майбутніх педагогів у дитячих закладах оздоровлення та відпочинку висвітлені у дослідженнях О. Безпалько, Н. Брижак, Л. Кириченко, О. Мішкулинець, Т. Тарасової та ін. Методику роботи педагога-організатора в літньому оздоровчому таборі вивчали Є. Коваленко, В. Солова.

Насамперед, проаналізуємо сутність основних дефініцій дослідження. Т. Сичова дитячий оздоровчий табір трактує як таку установу, основними завданнями якої є «створення умов для зміцнення здоров'я дітей, засвоєння і застосування ними навичок гігієнічної і фізичної культури; реалізація медико-профілактичних, спортивних, освітніх, культурних програм і послуг, які забезпечують відновлення сил, професійне самовизначення, творчу самореалізацію, моральне, громадянське, патріотичне виховання і розвиток дітей» [3, с. 3–4]. Табір відпочинку та оздоровлення Л. Пундик розглядає як «особливе соціальне середовище, яке виступає реальним механізмом удосконалення особистості, котра формується» [2, с. 7]. Відповідно до Типового положення про дитячий оздоровчий заклад [4, с. 11] оздоровчий табір (заміський, профільний, праці та відпочинку, санаторного типу, з денним перебуванням тощо) є позашкільним оздоровчо-виховним закладом і створюється ... з метою організації змістовного дозвілля і відпочинку, зміцнення здоров'я, задоволення інтересів і духовних запитів дітей, підлітків і учнівської молоді..

Зазначимо, що зміст виховної роботи в дитячому закладі оздоровлення та відпочинку визначається основними сферами діяльності педагога-організатора, а саме: здоров'я; спілкування; навчання; дозвілля; сім'я. У змісті виховної діяльності педагога-організатора з дітьми під час «табірної зміни» повинні реалізовуватися чотири провідні педагогічні засади: постійний різноплановий розвиток дитини, системне оздоровлення дітей, надання табірній зміні певного культурологічного колориту та самоорганізація, здібності проектувати і організовувати дітьми власне навчання, виховання і розвиток.

Будь-який заклад оздоровлення та відпочинку представляє широкий спектр видів діяльності дітям, відкриваючи для дитини унікальну можливість самостійного вибору у відповідності до свого бажання і здібностей.

Так Н. Брижак та Т. Молнар наводять перелік універсальних методів педагогічного впливу на дітей під час табірної зміни: роз'яснення, бесіда; метод суспільно корисної праці; доручення; змагання; гра; романтика. У своїх методичних рекомендаціях науковці наводять перелік різних видів й організаційних форм діяльності, які доцільно використовувати педагогу-організатору у своїй професійній діяльності. Зокрема:

– конкурси, огляди, змагання з різних видів діяльності, які сприяють самовизначенню загонів, що проявляють перші колективні емоції, першу спільну радість (конкурси «Кохання

з першого погляду», «Міс та містер табору»; «Лицарський турнір», «Нумо, дівчата!», «Караоке на майдані», «Краща пропозиція»; змагання «Веселі старти»; «Що? Де? Коли?»; спортивні змагання з настільного тенісу, шахово-шашковий турнір, волейболу та футболу; конкурс малюнків на асфальті «Небезпеки, що оточують нас», конкурс поробок з природного матеріалу та ін.);

– справи комплексного характеру (день миру, день журналіста, день захисту дітей, операція «Наш друг – природа», день милосердя);

– організаційно-громадська діяльність (колективне планування діяльності загону, дружини, збір з планування роботи, участь у роботі творчих груп);

– виховні бесіди та правила з техніки безпеки («У поході»; «Сонце: наш друг та ворог», «Обережно! Отруйні гриби!», правила протипожежної безпеки, правила безпеки на водоймах, правила захисту від комах, кліщів, комарів;

– проведення опитування «Ваша думка», «Що я можу зробити?»;

– трудові справи, самообслуговування, чергування в їдальні, по табору, благоустрій території тощо. [1, с. 23-28].

Виходячи із проведеного аналізу змісту виховної діяльності педагога-організатора з дітьми у дитячому закладі оздоровлення та відпочинку, можна стверджувати, що вона є досить складною та вимагає високого рівня готовності для ефективної її реалізації.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Брижак Н.Ю. Педагогічна практика (практика в літніх оздоровчих таборах): програма та методичні рекомендації щодо організації і проведення практики для студентів денної та заочної форм навчання спеціальності 013 «Початкова освіта» ОС «Бакалавр» / укладачі Т. І. Молнар, Н. Ю. Брижак. – Мукачево: МДУ, 2020. – 55 с.

2. Пундик, Л.Є. Підготовка майбутніх соціальних педагогів до виховної діяльності в умовах оздоровчого табору : автореф. дис. на здобуття наук. ступеня канд. пед. наук : спец. 13.00.01 «Загальна педагогіка та історія педагогіки» / Людмила Євгенівна Пундик Національний педагогічний ун-т ім. М.П. Драгоманова. – К., 2000. – 17 с.

3. Сичова, М.І. Здрастуй літо. Методичний посібник / М.І. Сичова. – Чернівці: Рута, 2003. – 52 с.

4. Типове положення про дитячий оздоровчий заклад // Завуч. – 2006. – № 12 (270) квітень.– С. 3-14.

Гедеон-Кравченко М.Ю., студентки групи ДО-1м

Науковий керівник:

канд. пед. наук, доцент **Чекан О.І.**

Мукачівський державний університет

ТЕОРЕТИЧНІ ЗАСАДИ ЩОДО МОВЛЕННЕВОЇ ГОТОВНОСТІ СТАРШИХ ДОШКІЛЬНИКІВ ДО ІНТЕГРОВАНОГО НАВЧАННЯ

Прийнята в Україні система освіти, яка передбачає навчання дітей з шестирічного віку, зумовлює необхідність забезпечення їх готовності до школи. Готовність дітей до навчання в школі є інтегративним результатом соціально-психологічної, соматичної зрілості дітей та підсумком виховання, навчання їх у дошкільному закладі освіти та в сім'ї (Л. Божович, Л. Венгер, Н. Головань, Б. Ельконін, І. Любарська та ін.). Готовність дитини до навчання у школі визначається значною мірою її мовленнєвою готовністю (далі МГШ), яка є багатокомпонентним, складно організованим психолого-лінгвістичним новоутворенням.

Кількість дітей, які мають труднощі у навчанні в школі, збільшується, згідно даних Т. Ахутіної, В Тищенко, М. Шеремет та ін., частково це пов'язано зі станом їх МГШ. В Україні зростає і кількість дітей з мовленнєвими порушеннями (далі МП), структура яких набуває все більш складного характеру, що викликає в подальшому вторинні і навіть

МУКАЧІВСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ УНІВЕРСИТЕТ

89600, м. Мукачево, вул. Ужгородська, 26

тел./факс +380-3131-21109

Веб-сайт університету: www.msu.edu.ua

E-mail: info@msu.edu.ua, pr@mail.msu.edu.ua

Веб-сайт Інституційного репозитарію Наукової бібліотеки МДУ: <http://dspace.msu.edu.ua:8080>

Веб-сайт Наукової бібліотеки МДУ: <http://msu.edu.ua/library/>